

[Miljøministeren]

god drikkevandskvalitet er gældende for såvel almene vandværker som for private brønde og boringer.

Dermed være naturligvis ikke sagt, at enhver overskridelse af grænseværdien for nitrat på 50 mg pr. liter er ensbetydende med, at vandforsyningen af den grund bør lukkes. Dette fremgår af drikkevandsbekendtgørelsen og den dertil hørende vejledning. Det anføres her, at kommunerne, såfremt kvalitetskravene ikke overholdes, kan give påbud om, at anlæggets drift skal lukkes midlertidigt eller for bestandigt, eller at der skal træffes andre forholdsregler.

Som reglerne er udformet, har kommunalbestyrelserne altså en mulighed for at føre en lempelig administrativ praksis. I de tilfælde, hvor overskridelsen ikke under de aktive forhold skønnes at være sundhedsfarlig, kan kommunalbestyrelsen nøjes med at tage analysesresultatet til efterretning.

I vurderingen af sundhedsfaren indgår også ting som f.eks. de hygiejnemæssige forhold og indholdet af bakterier. I den sammenhæng er det værd at lægge mærke til, at den eksisterende lovgivning på området giver kommunalbestyrelsen beslutningskompetencen i forhold til, hvornår og hvordan der skal skrives ind over for overtrædelse af kvalitetskravene. Det vil sige, at på dette område gælder det kommunale selvstyre og det kommunale ansvar.

Det er min opfattelse, at der generelt administreres meget fornuftigt lokalt, og at kommunerne i det store og hele er opmærksomme på, at der skal foretages et konkret skøn over den enkelte ejendoms forhold, og at dette skal ske, før der skrives ind. I den forbindelse har Miljøstyrelsen gjort opmærksom på, at der bør lægges vægt på overskridelsens størrelse, nærliggende forureningskilder, mulighed for tilslutning til vandværk og de økonomiske forhold. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at der eksisterer enkelte kommuner, der administrerer reglerne for håndfast. Dette bør imidlertid ikke føre til, at det decentrale princip i administrationen af reglerne bliver ændret. Det er vigtigt, at beslutninger om vandforsyning træffes så tæt på borgerne som muligt. Klageadgangen til Miljøstyrelsen er efter min opfattelse tilstrækkelig til at forhindre en urimelig administration af reglerne. Og som jeg nævnte det før, er det kun få klager, myndighederne modtager om året.

Jeg kan oplyse, at den tidligere miljøminister ved brev af 30. oktober 1991, altså for kun 2 år siden, til samtlige kommuner anførte, at bestemmelserne i bekendtgørelsen om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg opretholdes i fuldt omfang. I brevet anbefalede ministeren kommunalbestyrelserne dels at fare med lempe, dels at der i hver enkelt sag træffes en konkret afgørelse. Jeg agter i nærmeste fremtid at skrive til kommunerne for at indskærpe denne henstilling om at fare med lempe.

Jeg er ikke nogen ubetinget beundrer af alt, hvad der skete under tidligere regeringer. Men jeg synes, at man her har haft en absolut heldig hånd. Det er klart, at det var en afbalanceret holdning med på den ene side vægt på de sundhedsmæssige synspunkter, beskyttelse af børn osv. og på den anden side hensynet til lokalsamfundets mulighed for at træffe afgørelser tilpasset området.

Hvis tingene fungerer godt og velafstemt, hvorfor skal man så, fordi man har fået en ny regering, ændre den tidligere regerings politik? Hvorfor? Og hvorfor skal man gøre det på foranledning af de tidligere regeringspartiers forespørgsler? Det forbliver en gåde for mig og – tror jeg – det store flertal af Tingets medlemmer.

Forhandling

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Lige en kommentar til ministerens bemærkning om, at denne forespørgsel udelukkende var stillet på grund af det kommende kommunalvalg.

Jeg vil gerne lige forklare både ministerens forgænger og den nuværende minister, at jeg faktisk har sendt mange spørgsmål angående nitrat i vandet.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at den debat, der har været, har afstedkommet, er der er udsendt retsudskrift fra dombogen for flere, der er blevet sagsøgt af kommuner. Jeg har fået breve fra fire brøndejeere i Skive, som Skive Kommune har rejst retssag imod med påstand om, at deres brønde skulle nedlægges. Jeg har fået henvendelse fra en Einar Møller fra Vattrup ved Kjellerup. Han er 70 år, og han betaler i dag 500 kr. i bøder for at drikke sit eget